

IS HET OVER DRAGEN OF OVERDRAGEN ?

Ik zat in het derde kleuter en ging te voet naar school want dat kon die tijd nog.

Plots hoorde ik één klokslag uit de kerktoren en besepte dat het half negen was en ik eigenlijk al in de rij moest staan. Te laat dus.

Het tarief was: tijdens de speeltijden met het gezicht naar de muur staan.

Maar ik kende al iedere steen van die muur. Nu nog lopen was verspilde energie. Ik keek naast mij en zag vier mooie blauwe jasmijnen, die door de afsluiting van het klein kasteelke van de mysterieuze oude dame staken, naar mij lachen. Mijn redding, dacht ik en 'krak' ik had een boeket 'dzeugemienen' voor de juf.

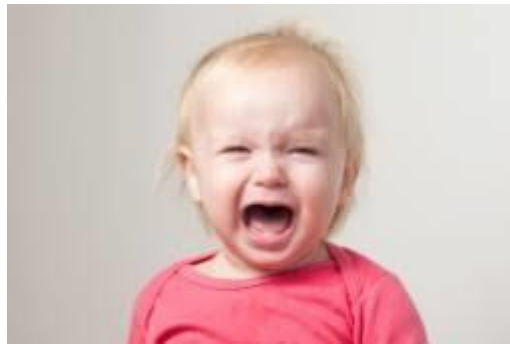

Wonder boven wonder had het effect want ik moest alleen het bord afvegen als straf. Tien uur, de juf wordt naar buiten geroepen.

We horen een gesprek en ze komt rood aangelopen binnen, pakt mij bij mijn oor en sleurt mij bij 'moeder overste'.

Ik wist begot niet wat er gaande was maar het duurde niet lang. Met een gestrekte wijsvinger zei MO: *“Gij zijt n’en dief, gij hebt jasmijnen gestolen.”* Daar stond ik dan met mijn mond vol tanden en mijn broek vol... maar peet Oscar had mij eens gezegd: *“Als ge ooit niet weet wat gezegd, begin dan te bleiten zo hard je kan.”*

En dat deed ik, en met succes. Ik moest direct naar het kasteeltje met de bloemen en vergiffenis vragen aan de eigenares. Met knikkende knieën belde ik aan en toen de deur open ging begon ik opnieuw te bleiten. Ja, wie weet?

De oude dame liet mij binnen, aanhoorde mijn verhaal en gaf mij... een stuk chocolaat voor mijn eerlijkheid. De bloemen gingen terug mee en ik mocht ieder jaar kastanjes gaan rapen in het park.

Toen ik daar buiten ging, zei ze nog: *“Ik had het niet gezien, maar dat babbelwif van hier rechtover heeft de school verwittigd.”* Echt geen goede burens, dacht ik. Met andere woorden: ik had voor de eerste maal te maken met ‘overdragen’. Het was niet de laatste maal, want later in de andere scholen, het leger, het

werk, voetbal, vinken... was deze onkiese daad veelal de reden van veel miserie. Mijn moeder had zeven broers.

Twee zijn er door toedoen van de champetter uit hun bed gelicht en naar Duitsland gestuurd tijdens de oorlog; overgedragen!!

Mijn buur ging achter zijn uren behangen. Plots stonden twee heren van de belastingen in kostuum achter hem zoals men vroeger zei. Jawel, overgedragen!

Een kennis en zijn werkmakker vonden bij het ontmantelen van een huis in Gent onder de planchetten drie kartonnen bekers vol ringen, kettingen en uurwerken daar verstopt door een joodse goudsmid. De baas werd erbij gehaald en de buit werd verdeeld door drie en zwijgen als vermoord!! De vinder werd na een tijd bang van 'overgedragen' te worden en gaf alles weg aan zijn familie. Juist, aan mij ook, hoho! U ziet het, het is van alle tijden en alle standen maar een sterk wapen voor zwakke oneerlijke mensen, de 'Poetins'.

Bossewege 1973.

De naam zegt het zelf, bosrijke gemeente met veel flora en fauna. Door de afschaffing van de vogelvangst in de eeuwenoude gekende vorm kreeg *boswachter Rik* van de burgemeester de opdracht om nog een tandje bij te steken want de vogelvangsters zouden niet stoppen volgens hem.

Pakken!! Het pakken van pinten was hij gewoon maar vogelvangers zag hij niet direct zitten en dat wisten de vinkeniers in café 'De Hemel' ook. Hij begon zijn ronde altijd om tien uur met een bezoekje aan 'De Hemel', dronk een paar druppels tegen de kou en om elf uur trok hij op zijn zwarte fiets de natuur in om te 'pakken'. Maar tegen dan waren de vinkjes en andere faunagasten al lang gepakt en in veiligheid gebracht.

De vinkeniers zorgden er steeds voor dat er voldoende streepkes op de spiegel stonden in het voordeel van boswachter Rik; traktaten om hem aan het lijntje te houden, hoho. Plots was alles anders want in één week tijd snapte hij twee vangers op heterdaad. Uit het niets en zeker niet normaal voor hem.

Er moest verraad in het spel zijn; *overdracht*, maar wie? De vangst stond op een heel klein pitje en wie zich toch waagde, was er bij de tweede vangst aan voor de moeite. Raar! Ze zeggen: "Toeval bestaat niet," maar soms is het zeer welkom.

Want op een dag komt *vanger Dré* zijn kleinzoon thuis en zegt: "*Pépé, ik ben het beu dat de meester altijd maar komt vragen of er iemand in de familie nog vogels vangt en waar juist. En dan krijgt ge knickers die hij van een ander heeft afgepakt.*"

Dré kan niet vlug genoeg in het lokaal zijn waar nog een paar vangers hun miserie zitten te verdrinken en geen streepkes meer op de spiegel voor Rik de pakker. Hij vertelt het verhaal van *meester Marc* en na wat denkwerk zien ze dat alle gesnapt kinderen hebben in zijn klas. Jawadde!

Hij is de 'overdrager'. Daarom was hij zo vroeg op pad in het weekend! Niet voor zijn gezondheid, zoals hij zei, maar om vogelvangsters te schaduwen en ze over te dragen. De vinkeniers wisten dat ze maar één kans hadden en het plan moest kloppen! En of het klopte! De kleinzoon van Dré, die geen gewone was en ooit eens jasmijnen had gestolen, werd ingeschakeld. Hij moest de meester influisteren dat er zaterdag vangers hun netten gingen leggen aan het kapelleke in de Bosdreef, vroeg, om zeven uur in de ochtend. Terzelfdertijd moest hij een briefke in de brievenbus steken bij de boswachter Rik met daarop: "*Rikske, ik wil u zaterdag zien aan het kapelleke om zeven uur in de ochtend. En vergeet uw geweer niet! Uw schattebolleke xxx.*" Zoals gehoopt vindt zijn jaloeerse madam dit en slijpt haar messen tegen de zaterdag. Ze zal zijn geweer n'en keer wat inkorten denkt ze.

Zaterdag zeven uur: het is nog half donker en aan het kapelleke zitten verschillende vogelliefhebbers verscholen want ze willen niets missen van het spektakel.

Naast het bedevaartsoordje staat een dame met een zwarte cape aan en kap op: een blote bil en de konijntjes aan den draad trekken de aandacht.

In de verte verschijnt een lichtje en honderd meter daarachter nog één. Het eerste stopt een twintig meter voor het kapelleke. Het is Rik die verdwaasd staat te kijken naar... de halfblote vangster? Plots voelt hij een voorwiel tussen zijn benen en voelt dezelfde pijn van een *kruisbal* toen hij nog voetbalde. Naar adem snakkend ziet hij plots zijn madam voor hem staan en deze zorgt ervoor dat hij nu drie blauwe ogen heeft, hoho. De mysterieuze diva verdwijnt. Het plan was gelukt. En meer zelfs, want de maandag daarop liep ook meester Luc met een blauw oog. Van beiden hebben de vogelliefhebbers geen last meer

gehad. Er stonden terug streepkes op de spiegel voor Rik, de meester mocht niet meer alleen buiten en de lokaalhoudster noemde onze pakkeman van dan af Rikske.

Maar hij begreep het maar niet !

Lucien van Gent